

[Svend Haugaard.]

er en ret betydelig belastning. Jeg har også den opgave af fradrage pensionsbidrag for vore lærere, som vel i dette forslag kommer med blandt dem, man kalder ligestillede. Jeg kan tænke mig, at nu skal jeg altså sende ind til den almindelige lærerpension, og så skal jeg desuden fratrække 7 kr. 20 øre, eller hvad det nu bliver, for disse lærere hver måned og sende ind til en helt anden pensionskasse. Jeg kan ikke se andet, end at det bliver et dobbelt arbejde for den, der skal administrere denne pensionsordning.

Jeg kan sige ganske kort, at vi er absolut forstående over for ønskerne om en forøget pension, en tillægspension, men vi vil meget gerne i et udvalg se på, hvor praktisk man er i stand til at udforme reglerne. Man skulle meget nødig have noget, der giver dobbelt arbejde.

Jeg kan også helt tilslutte mig de betragtninger, der har været fremført om, at man meget gerne snarligt skulle have en samlet løsning af hele pensionsproblemet.

Morten Lange: Det foreliggende lovforslag er et af den slags forslag, hvor man typisk ved en førstebehandling har al mulig grund til — som det lidt folkeligt hedder — at hælde vand først ud af det ene øre og så ud af det andet. Der er grund til at beklage, at vi får et lovforslag af denne art frem og ikke et væsentlig mere kontant forslag til ordning af hele spørgsmålet om tjenestemandspensionerne. Det er jo kun en lille ekstra knop, man sætter på et i forvejen indviklet system. Der er hele spørgsmålet om folkepensionen og mange andre gode og rare ting tilbage. Det forekommer mig, at det er en tvivlsom løsning på et problem, som vi alle ved er indviklet, og måske havde man stået sig ved at lade et par kommissioner arbejde videre og se, om man kunne komme til en afklaring af dette spørgsmål.

På den anden side kan man ikke bebrejde tjenestemandorganisationerne, at de, når de har tilbuddet, da slår til og siger: så tager vi det. Det havde været ønskeligt, at man var kommet videre. På den anden side kan man som nævnt forstå tjenestemandorganisationernes holdning. I det hele taget synes jeg, der er grund til at

understrege, at tjenestemændene trænger til en langt mere kontant behandling af deres forhold end den, der har været dem til del i mange herrens tider. Vi så, da vi havde efterslæbet til behandling for et stykke tid siden, hvor lang tid noget kan få lov til at hænge, inden det bliver ordnet. Det er noget af det samme, der viser sig med hensyn til pensionerne.

Jeg er moderat tilhænger af lovforslaget, som det er formuleret, og tilsvarende bekymret over de nye administrative vanskeligheder, det giver anledning til.

Jeg skal først fremhæve en lille detalje. Dette forslag vil have den ganske interessante virkning, at det for en gangs skyld forener dette folketings medlemmer i én gruppe, nemlig ATP-gruppen. I øjeblikket er vi en beskeden minoritet herinde, der ikke er ATPister, og efter dette lovforslag skulle vi blive det alle. Folketinget kommer altså i én båd igen, og det kan man så se på med lys optimisme.

Jeg vil lægge til, at det skal nok vise sig, at forslaget vil rejse en ny række af de administrative problemer, som synes i høj grad at plage ATP. Det er nemlig ikke alene tjenestemændene, der bliver omfattet af det, men også en del i tjenestemandslignende stillinger. Tjenestemændene hænger jo nogenlunde fast, sådan da, men for dem, der hænger lidt mindre fast, skal det nok vise sig, at man får ret store problemer, når man laver retroaktiv lovgivning, der går tilbage til forrige år, hvor nogle af disse mennesker måske ikke befandt sig i deres nuværende stillinger og måske heller ikke i en stilling, som falder ind under denne ordning. Man skal ud og hitte deres penge og finde ud af, hvor de skal tilbageholdes fra og til fordel for hvem. Jeg er helt sikker på, at den højtærede arbejdsminister får usædvanlig megen morskab med at eksekvere forslagets § 2, stk. 3, hvorefter han har lov til at fastsætte bestemmelser for, hvordan han skaffer sig fat i disse bagud forfaldne bidrag.

Det åbner i virkeligheden for det, som er ATPs problem: man kom for hurtigt til søs med forslaget. Man havde ikke gennemtænkt administrationsproblemet ordentligt, og nu har man alle disse problemer med folk, der indbetaler 2 bidrag eller 3 bidrag — måske er der endda nogle, der indbetaler 4